

94 роки громаді села Селятин Чернівецької області

То був далекий 1924 рік. Троє румунських адвентистів направлялися в с. Селятин на заробітки. Прибувши на місце призначення, вони знайшли роботу, влаштувалися лісорубами. А жили вони в сім'ї Прокопа Косована, який здав в оренду їм одну кімнату. Проте, вони, як істинні християни, не могли не поділитися вісткою спасіння з домашніми та колегами. Завдяки цьому 8 жовтня 1925 року відбулось перше хрещення жителів Селятина в с. Беня. Цього дня 17 осіб заключили завіт з Господом.

У 1932 році брати розпочали будівництво Дому молитви, так як до цього часу збиралися дома в сестри Олени Войни. А вже в 1934 році відбулося посвячення новозбудованого храму під керівництвом пастора Ільєску.

В той час частина Буковини була під владою Румунії, в тому числі і Селятин. І в 1939 році, під керівництвом цієї влади, було зачинено Дім молитви. Проте, для вірних Божих дітей це не стало перешкодою, адже вони збиралися і проводили богослужіння в лісі. На церкву нагрянула буря гонінь та випробувань. Братів арештовували та кидали у в'язниці за їхню непохитну віру в живого Бога. Політична влада в той час була мінлива, і вже в 1940 році радянські війська зайшли на наші території і за одну ніч був поставлений кордон з Румунією, який розділив сім'ї та родини. Внаслідок цього брати з Румунії відділилися від громади Селятина, утворивши громаду в с. Ізвори. Дім молитви знову був відкритий, проте ненадовго, так як вже в 1941 році його знову закрили. Три роки церква ховалася від влади, але служіння регулярно проводилися. В цей час знову були сильні гоніння на церкву як від радянської влади, так і від бандитських угруповань, які закатували більше десятка віруючих.

Церква мала велику радість, коли в 1944 році Дім молитви був відкритий і ніколи вже не зачинявся.

Громада міцніла та зростала, хотіла якнайкраще служити для Господа. Тому в 1957 році Ф.І.Андрійчуком був організований церковний хор. В Селятині завжди було багато музикантів і людей, які здібні до музики, тому у 1970 році організували ще й духовий оркестр. Багато людей вклали великий внесок, щоб музичне служіння в Селятині зародилося і зростало, серед них: А.І.Величко, В.В.Косован, брат Равлюк з Берегомета. Завдяки їм та їхнім наступникам хор і духовий оркестр діє і сьогодні. «Спогадуйте наставників ваших, що вам говорили Слово Боже, і дивлячись на кінець їхнього життя, переймайте їхню віру» (Євр.13:7).

Селятинська громада була єдина на весь район, тому всі адвентисти приходили на богослужіння саме сюди. Ви уявіть, наскільки важко було долати десятки кілометрів гірської дороги, а часто навпростець через гори, щоб відвідати суботне богослужіння. А серед тижня були репетиції хору, духового оркестру, домашні церкви, молодіжні зустрічі. Подібно апостолам «вони всі однодушно були на невпинній молитві» (Дії 1:14).

Важкі часи пережили адвентисти Селятина за радянських часів. Дітям не дозволялося відвідувати богослужіння в суботу, адже в цей час вони мали бути в школі. Не один раз діти тікали через запасний вихід, коли черговий помічав представника сільської ради, що йшов на служіння для того, щоб потім доповісти начальству чим займаються адвентисти. Проте і ті часи минули.

Кількість членів церкви збільшувалася, і в 1992 році від Селятинської громади відділилися брати і сестри з Путили та Сергіїв, утворивши нову громаду, а в 1997 році аналогічно була утворена громада в Конятині. У 2001 році рідні нам по духу і крові брати і сестри з Верхнього Яловця також відділилися. Селятинська громада – як та мама, що зростила та поставила на ноги своїх дітей.

Цього року, вже за традицією, ми в першу суботу жовтня святкуємо День народження громади, цього року нам виповнилося 94 роки. А також святкуємо першу річницю посвячення нового Дому молитви та дякуємо Господу за Його благословення цього року. Адже ми маємо за що Йому дякувати – за дари фізичні і духовні. Наша радість примножується від того, що протягом останнього року 5 дорогих для нашого серця та для Господа душ, посвятили своє життя для Нього через біблійне водне хрещення.

Ми дуже раді, що з нами цю радість розділяють наші односельчани, брати і сестри з наших рідних сусідніх, а також і з інших громад. Дякуємо служителям: В.М.Гунько та В.В.Стефанчуку, які зверталися до нас з біблійними настановами. Віталій Мірчович також мав можливість здійснити особливе урочисте служіння – рукопокладання диякона.

Служили і дорослі, і малі: віршами та піснями. Діти поставили дуже змістовну сценку без слів, продемонструвавши, що кожен з нас може бути спокушеним дияволом. Це можуть бути різні для кожного спокуси, але поодинці ми не впораємося з ними. Якщо ми будемо триматися разом, підтримувати один одного, допомагати піднятися та відновити вогонь у наших духовних свічниках, то диявол ніколи нас не здолає. На закінчення урочистого богослужіння вся церква, від малого і до старого, співали пісню: «Церковь Божья, поднимайся!», після чого була особлива молитва благословіння.

Адміністрація громади висловлює щире подяку нашим дітям, які чудово славлять Бога в піснях та на музичних дзвіночках; хору, який прикладає багато зусиль, щоб постійно славити Бога, молоді і всім, хто брав участь в цьому урочистому подячному служінні.

«А Тому, Хто може вас зберегти від упадку, і поставити перед Своєю славою непорочними в радості, Єдиному премудрому Богові, Спасителеві нашому через Ісуса Христа, Господа нашого, слава, могутність, сила та влада перше всього віку, і тепер і на всі віки! Амінь» (Юди 1:24, 25).

Для тих, хто бажає бачити як проходять у нас богослужіння, дивитися відео та фотографії служіння Селятинської громади, шукайте нас у: Фейсбуці – «Адвентисти сьомого дня Селятин»; Інстаграм – «церква АСД Селятин».

Сільвія Скидан